

نگاهی به کنش‌های سیاسی

اپوزیسیون خارج کشور
در ایام اغتشاشات

ناگهان پرده برافتاد!

گزارش

محمد علی سافل

نویسنده

می‌شدند، باید چند دسته دانست: تجزیه‌طلبان (گروهک‌های کومله، دموکرات کردستان، حزب مردم بلوچستان و...)، سلطنت‌طلب‌ها با محوریت رضا پهلوی، سازمان مجاهدین خلق (منافقین) و چهره‌های رسانه‌ای مانند مصی علینژاد، حامد اسماعیلیون، علی کریمی و... از آنجا که مهسا امینی متعلق به سقز سنندج بود و اولین شهرهایی که رنگ شلوغی‌ها را به خود دید، شهرهای کردنشین غرب کشور بودند، گروهک‌هایی که از سال‌های پیش از انقلاب علم جدایی‌طلبی و تجزیه را در آن منطقه بلند کرده بودند، بار دیگر به صحنه آمدند. حزب کومله به رهبری عبدالله مهدی و حزب دموکرات کردستان به رهبری مصطفی هجری و حزب پاک (آزادی کردستان) با اعلام فراخوان عمومی و به خط کردن سمپات‌هایشان در شهرهای مختلف، برای چند هفته جو عمومی برخی شهرهای غرب کشور را ملتهب کردند. علاوه بر احزاب معروف تجزیه‌طلب در غرب کشور، برخی احزاب و گروهک‌های تجزیه‌طلب متعلق به سایر اقوام نیز ناگهان به‌صورت قارچی رشد کرده و در رسانه‌های فارسی زبان ظاهر شدند.

از اواخر شهریورماه سال جاری تا حدود سه ماه کشور شاهد اغتشاشات و درگیری‌هایی بود که شاید نظیر آن را در تاریخ ۴۳ سال گذشته شاهد نبودیم. از یک سو آشوب‌های داخلی و از سوی دیگر فشار خارجی و همچنین بنزین بر آتش ریختن عده‌ای در داخل، شرایط پیچیده‌ای را برای کشور رقم زد. با همه مشکلات و خسارت‌های وارد شده، یکی از نکات مثبت این اغتشاشات را باید آشکار شدن چهره واقعی اپوزیسیون براندازان خارج‌نشین دانست.

یکی از اصلی‌ترین دلایل بازگشت آرامش به فضای جامعه را باید همین دانست که ملت ایران چهره واقعی اپوزیسیون و نیت‌های ویرانی‌طلبانه آنان را علیه تمامیت ارضی ایران فهمید. گروهی که نه اتحادی با هم دارند، نه برنامه‌ای برای آینده و نه حتی علقه خاصی به ایران! تنها به‌دنبال کاسیسی برای منافع شخصی و جلب حمایت کشورهای غربی هستند و راه و چاره براندازی را هم در دخالت بیگانه و حمله نظامی می‌بینند؛ گروهی که در چند ماه گذشته تلاش داشتند تا خود را اپوزیسیون نشان داده و هدایت اغتشاشات در داخل کشور را برعهده بگیرند و در قاب رسانه‌های ضدانقلاب ظاهر

دورهمی تجزیه‌طلبان روی آنتن ترور!

رسانه‌ای که بیشترین تریبون را در اختیار تروریست‌های تجزیه‌طلب قرار داده بود، شبکه ایران اینترنشنال وابسته به آل سعود است و عجیب نیست که شهرت اصلی این رسانه در ایران اولین بار با در اختیار قرار دادن تریبون‌اش در خدمت یک گروه تروریستی بود.

در ماجرای حمله تروریستی به رژه نیروهای مسلح اهواز در سال ۹۷، یعقوب حر التستری سخنگوی گروهک جدایی‌طلب الاحوازیه روی خط اینترنشنال حاضر شد و به دفاع از این عملیات تروریستی پرداخت؛ اقدام این شبکه هم در داخل کشور بازتاب منفی داشت و هم در داخل انگلستان حساسیت‌ها را افزایش داد. روزنامه گاردین در گزارشی در سال ۹۷ درباره منابع مالی این شبکه نوشت: عربستان سعودی بودجه هنگفت ۲۵۰ میلیون دلاری شبکه «ایران اینترنشنال» را تأمین می‌کند. مصاحبه با سرکردگان گروهک‌های تروریستی و پوشش زنده میتینگ منافقین از همان ابتدا اینترنشنال را به تریبونی برای عادی‌سازی حضور چهره‌های خضونت‌طلب و تروریست تبدیل کرد.

عبدالله مهدی دبیرکل گروهک کومله، سلام قادری عضو کمیته مرکزی کومله، ابراهیم علیزاده دبیر اول کومله سازمان کردستان حزب کمونیست ایران، عمر ایلخانی‌زاده دبیرکل گروهک زحمتگشان کردستان، مصطفی هجری مسئول اجرایی حزب دموکرات کردستان، آسو صالح عضو دموکرات کردستان، خالد عزیز صبری دبیرکل دموکرات کردستان و حسین یزدان‌پناه مسئول نظامی گروهک تروریستی آزادی کردستان در ۵۰ روز ابتدایی اغتشاشات بالغ بر ۴۰ بار در این شبکه حاضر شده بودند.

بعد از اتفاقاتی که در زاهدان رخ داد و آشوب‌های مسلحانه در این شهر که در چند جمعه تکرار شده بود، این شبکه از جدایی‌طلبان بلوچ نیز برای سم‌پاشی علیه ایران

دعوت می‌کرد. حبیب‌الله سربازی دبیر حزب بلوچستان، راجی تپاکی، فریبا بلوچ و رحیم بندویی عضو حزب مردم بلوچستان، ناصر بولیدی دبیرکل حزب مردم بلوچستان، بهرام میرلاشاری عضو شورای همکاری بلوچستان، ابراهیم احراری مجری شبکه وهابی کلمه، عبدالرئوف ملازهی، عبدالله عارف، غلامرضا حسین‌بر عضو جبهه مردم بلوچستان و مهدی نخل احمدی بارها به تحریک مردم و بازگویی اخبار کذب از این استان اقدام کردند. البته این شبکه محدود به فعالان کرد و بلوچ نماند و با برخی فعالان تجزیه‌طلب آذری نیز گفت‌وگو کرد. شخصیت‌هایی متعلق به احزابی که تا پیش از این حتی نامی از آنها در اینترنت نبود اما برای پیشبرد هدف تجزیه‌طلبانه یک‌شبه خلق شده و روی خط آمدند.

یاشار حکاک‌پور فعال حقوق ایتیک (اقوام)، صالح کامرانی دبیر حزب مرکز آذربایجان، ژاله تبریزی، مدیریت جمعیت حقوق بشر آذربایجان، سیمین صبری، سخنگوی حزب اتحاد دموکرات آذربایجان و علیرضا اردبیلی، مدیر وب‌سایت تریبون آذربایجان بیش از ۲۵ بار در این شبکه صحبت کردند. این شخصیت‌ها پیشتر تحت عنوان فعال سیاسی در تلویزیون‌های معاند حاضر می‌شدند اما این بار ذیل نام شکل‌های قومیتی مانند اتحاد دموکرات آذربایجان یا حزب مرکز آذربایجان (که پیشتر موجودیتی نداشته است)، اقدام به تحریک مردم و اغتشاش‌آفرینی در راستای پروژه تجزیه‌طلبی می‌کردند.

هدف، ایران تکه تکه است!

دست فرمان شبکه اینترنشنال در بها دادن به تجزیه‌طلبان موجب شد تا خبرنگار BBC فارسی در مکالمه تلفنی با مادرش پشت‌پرده این شبکه را افشا کند؛ در این فایل صوتی لو رفته، رعنا رحیم‌پور مجری شبکه خبر می‌دهد که در رسانه سعودی

ایران اینترنشنال ابلاغ شده است که فقط با رهبران احزاب [تجزیه‌طلب] گفت‌وگو و به آنها تریبون داده شود! این مکالمه یکی از صریح‌ترین اذعان‌ها از ناحیه خود خبرنگاران رسانه‌های ضدایرانی درباره عقبه آشوب‌ها و رسانه‌هایی نظیر بی‌بی‌سی و ایران اینترنشنال بود.

تجزیه‌طلبان؛ وصله ناجور تجمعات!

سهم خواهی تجزیه‌طلبان از اغتشاشات و تکرار آنها موجب شده بود تا وصله ناجور تجمعات ایرانیان در خارج از کشور باشند. با توجه به حساسیت مردم ایران برمسأله تمامیت ارضی و نفرت از تجزیه‌طلبان به‌دلیل سابقه جنایات آنها بویژه گروهک‌هایی مانند کومله و دموکرات کردستان که در دوران دفاع مقدس به قتل عام سربازان و پاسداران و پیشمرگه‌های کرد و مسلمان دست زده بودند، بالا رفتن پرچم‌های آنها در اجتماع ایرانیان خارج کشور در حمایت از اغتشاشات، موجب شد تا مردم بفهمند که هدف از آشوب‌ها چیزی جز تجزیه و نابودی ایران نیست.

در اولین اجتماع گسترده ایرانیان که در شهر برلین روز ۳۰ مهرماه به دعوت حامد اسماعیلیون صورت گرفت، بیش از ۴۰ پرچم از گروه‌های مختلف به اهتزاز درآمده بود. البته در این اجتماع پرچم‌های همجنس‌بازان، رژیم صهیونیستی و حتی برخی پرچم‌های ناشناس نیز دیده می‌شد.

علاوه بر اهتزاز پرچم‌ها، تریبون این مراسم در اختیار تجزیه‌طلب‌ها و همجنس‌بازها و منافقین قرار داشت. قرائت پیام بهروز بوجانی نویسنده کردتبار، سخنرانی شهاب شیخی فعال کرد و فریبا بلوچ بخشی از این مراسم بود.

تریبون دادن چند باره به همجنس‌بازان و اقلیت‌های جنسی و میهن‌روستا همسر رضا عصمتی از اعضای گروهک منافقین که در دهه ۶۰ اعدام شده، نشانگر نفوذ منافقین در این اجتماع بود؛ البته به‌رغم همه تبلیغاتی که صورت گرفت تنها ۲ درصد از جامعه ایرانیان اروپا در اجتماع برلین حضور یافتند. خبرگزاری امریکایی آسوشیتدپرس در مقاله‌ای که درباره این اعتراضات منتشر کرد، آمار تقریبی این گردهمایی را به‌نقل از منابع خود در پلیس برلین ۳۷ هزار نفر اعلام کرد که حدود ۲ درصد از جامعه یک میلیون و ۱۸۴ هزار نفری ایرانیان در اروپا (براساس آمار سال ۹۹) است.

حامد اسماعیلیون؛ دادخواه یا سمپات؟!؟

حامد اسماعیلیون از چند سال قبل با تشکیل کمپینی از برخی خانواده‌های این حادثه به مرور خود را به لیدر بخشی از اپوزیسیون تبدیل کرد. سوءاستفاده سیاسی اسماعیلیون از خانواده جانبختگان هوایم‌ای اوکراینی موجب شد تا برخی از این خانواده‌ها به وی اعتراض کنند و خواستار برکناری وی از سخنگویی و دبیری انجمن خانواده‌های جانبختگان این حادثه شوند؛ امری که روز ۱۶ اسفند محقق شد و اسماعیلیون به بهانه پیشبرد آنچه انقلاب زن، زندگی، آزادی خواند، استعفا داد.

درباره اسماعیلیون مسأله‌ای که تا حدودی جای سؤال دارد، ارتباط وی با تجزیه‌طلبی و منافقین است. وی ۲۳ مهرماه، کارزاری اینترنتی خطاب به سران کشورهای گروه ۷ را تبلیغ کرد که اصلی‌ترین خواسته آن «اخراج سفرای ایران و نمایندگان آن در سازمان‌های بین‌المللی واقع در

